

Då vi nästa morgon närmade oss till samma plats som dagen förut, låg svanen åter där. Jag tilltalade den med ett högt gruck gruck, som den strax besvarade. Den satte sig snart upp på iskanten, gav sig åter att simma och lät mig taga bilder på 8 m avstånd. Till följd av den mulna himlen och min enkla kamera utföllo bilderna tyvärr inte tillfredsställande.

Vi stannade i trakten till den 7 januari, och alla dagar besökte vi svanen. Den 6 på e. m. anordnade vi matservering för svanen, d. v. s. vi bundo om en plankända med halm och lade därpå gröna kålblad och havre samt förankrade flotten vid stranden. Huruvida svanen tillgodogjorde sig födan, kan jag inte avgöra; medan vi voro där, gjorde den det inte.

Sista dagen vi besökte den gick jag avsiktligt alldeles öppet inpå den och kom 5 m ifrån fågeln, då den lät höra ett tvåstavigt grugu och lyfte.

Vad kunde vara anledningen till att fågeln avbrutit sin flyttning? Sannolikt var den skadad och kände sig inte hågad att flyga vidare med tre andra kamrater, i vilkas sällskap den setts anlända till orten. Då den simmade, höll den den vänstra foten synlig, så att hälen stack upp ovanför vattenytan. Foten var synbarligen skadad, och mer behövdes ej, för att den skulle känna sig olustig och stanna. I den grunda ån hade den sannolikt rett sig hela vintern, men den 19 januari måtte flyttningsdriften åter gjort sig påmind i så hög grad att den lämnade Kisko. *I. Hg.*

Tre former av lövsångare påvisade i Danmark.

I aprilnumret 1928 av Dansk Ornithologisk Forenings Tidsskrift ingår en utredning av Finn Salomonsen över lövsångarraser i Danmark. Den i landet häckande formen bör heta *Phylloscopus trochilus fitis* (Bechst.). Dess utbredningsområde är Mellaneuropa mot norr upp till Västergötland, mot öster till Ostpreussen, dessutom Syd-europa med und. av Balkan. Den har grön rygg, bröstet och halsens sidor äro vita med gul anstrykning, superciliarsträcket rent gult.

Den i mell. o. n. Sverige häckande, i Danmark på genomflyttning förekommande formen är *Phylloscopus trochilus acredula* (L).

Dess häckningsområde sträcker sig norrut ända till Lappland, söderut till Bohuslän och Västergötland samt till baltiska randstaterna och Ryskland. Den är ljusare än *fitis*, ryggen grå(grön), bröstfärgen ljusare, ögonsträcket vitgult.

Den arktiska lövsångaren *Phylloscopus trochilus evermanni* (Bonap.) har en gång anräffats på flyttning i Danmark. Dess utbredningsområde är „från Finmarken och Lappland österrut till Sibirien“. Den är grå på översidan utan något grönt. Undersida, superciliarsträck och halsens sidor äro rent vita.

Tyvär ingår i Salomonsens uppsats ingen utredning av våra finska lövsångare. Materialet i vårt Zool. Mus. borde undersökas! Vår vanliga lövsångare är sannolikt samma form som den i Sverige häckande, *Phylloscopus trochilus acredula* (L), och tidigare har i denna tidskrift framhållits sannolikheten av att *evermanni* passerar, ja bebor norra delen av vårt naturhistoriska område ¹⁾. Ehuru Collin ej synes tillmäta formerna *fitis* och *acredula* annat värde än det av „övergångsformer“, har frågan åter genom Salomonsens uppsats i hög grad aktualiserats.

I. Hg.

Mitteilungen.

† ALBERT HESS. Den 13 maj d. å. avled i Bern ordföranden i schweiziska ornitologiska sällskapet Albert Hess-Krebs i en ålder av 52 år. Med honom har bortgått själen i de ornitologiska strävandena i Schweiz, en ideellt betonad personlighet, en välvillig, oegennyttig mänska. Han utgav den tvåspråkiga schweiziska tidskriften *Der Ornithologische Beobachter* L'Ornithologiste och uppträdde i varje nummer som författare till välskrivna uppsatser och bokanmälningar. Vi lärde känna honom personligen vid kongresserna i Luxemburg och Köpenhamn och stodo i korrespondens med honom sedan flere år tillbaka. Han intresserade sig mycket för vårt land, och särskilt i tillkomsten hos oss av en landskommitté för fågelskydd har han gjort en betydande insats.

Albert Hess' namn skall inom ornitologiska föreningen städse bevaras i tacksam hägkomst.

Ivar Hortling.

† ALFRED SZIELASKO. Den även hos oss kända oologen Alfred Szielasko har avlidit i Königsberg den 25 februari d. å. Honom ägnas varma minnes-

¹⁾ Jfr. Alb. Collins utförliga beskrivning och utredning i *Ornis Fennica* 1927, S. 36 f.